> Umiłowany, pragnę przede wszystkim, aby ci się dobrze powodziło i abyś był zdrowy, tak jak dobrze się powodzi twojej duszy.
>
> *— III Jana 1:2*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: dusza, błogosławieństwo, zdrowie, Modlitwa, choroba

Interpretacja:
Trzeci List Jana to pismo skierowane przez *apostoła Jana* do jego przyjaciela, *Gajusa*. Jan był wdzięczny Gajusowi za jego służbę na rzecz Kościoła i zachęcał go do dalszego służenia Panu. W drugim wersecie Jan wyraża życzenie, aby Gajusowi dobrze się powodziło we wszystkim – tak, jak dobrze powodzi się jego duszy.

Słowo oznaczające *„powodzenie”* jest tłumaczeniem greckiego terminu *„euodóō”*, który oznacza *„odnosić sukces”* lub *„kwitnąć”*. Jan pragnął, aby jego przyjaciel osiągał sukcesy w każdej dziedzinie życia, w tym w kwestiach zdrowia fizycznego i pomyślności materialnej. Jednak najbardziej zależało mu na duchowej pomyślności Gajusa, gdyż wiedział, że bez niej inne błogosławieństwa nie mają trwałej wartości.

Jan rozumiał, że pomyślność *w Chrystusie* jest ważniejsza niż bogactwo materialne. Sam *Jezus* powiedział w Ewangelii *Mateusza 6:33*: *„Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”*. Nasz życiowy sukces nie jest mierzony stanem posiadania, lecz naszą relacją z Bogiem.

Duchowa pomyślność oznacza wzrost w wierze, naukę głębszego zaufania Bogu oraz życie zgodne z Jego przykazaniami. Gdy łączą nas z Bogiem bliskie więzi, potrafimy spojrzeć na życiowe wyzwania z innej perspektywy.

Co więcej, duchowa pomyślność jest zaraźliwa. Kiedy żyjemy w pokoju z Bogiem, łatwiej nam dzielić się Jego miłością i pokojem z otoczeniem. Podobnie, gdy wiernie służymy Bogu i oddajemy Mu cześć całym swoim życiem, On obdarza nas pomyślnością wykraczającą daleko poza sferę materialną.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie szukać całym swym sercem.
>
> *— Jeremiasza 29:13*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: dusza, serce, szukac

Interpretacja:
Poszukiwanie Boga to obowiązek filozoficzny i religijny, który chrześcijanie muszą wypełniać z najwyższą powagą, poświęceniem i wytrwałością.

Znaczenie tego wersetu

Jeremiasza 29:13 wyraźnie przedstawia obietnicę, jaką Bóg złożył swojemu ludowi przez proroka *Jeremiasza*: jeśli będziemy szukać Boga całym sercem, znajdziemy Go. Obietnica ta nie ogranicza się do jednej chwili; jest ponadczasowa, co oznacza, że odnosi się do każdego, kto szuka Boga w dowolnym czasie i miejscu. Istotą tego przesłania jest to, że dążenie do Boga stanowi zobowiązanie wymagające całkowitego oddania – odłożenia na bok wszelkich innych spraw, by skupić się wyłącznie na Nim.

Jak nam to pomaga

Werset *Jeremiasza 29:13* stanowi źródło zachęty i nadziei dla osób dążących do głębszej relacji z Bogiem. Jako chrześcijanie nieustannie mierzymy się z wyzwaniami codzienności, a ten fragment przypomina nam, że Bóg jest zawsze blisko. Szukając Go całym sercem, odkrywamy Jego miłość i moc. Obietnica ta ukazuje również Boga jako Boga miłości i sprawiedliwości, który pragnie bliskiej relacji ze swoim ludem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Napoiłem spragnioną duszę i nasyciłem wszelką smutną duszę.
>
> *— Jeremiasza 31:25*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: dusza, bezpieczenstwo

Interpretacja:
Jeremiasz był żydowskim prorokiem, a omawiany werset pochodzi z Księgi Jeremiasza, która opisuje zniszczenie Jerozolimy przez Babilończyków w 587 r. p.n.e. Naród żydowski został wówczas uprowadzony do niewoli babilońskiej; w tym czasie Jeremiasz otrzymał od Pana proroctwo, w którym Bóg obiecał przywrócić swój lud i nasycić jego znużone dusze.

Znaczenie wersetu

Werset ten stanowi Bożą obietnicę dla Jego ludu – przypomnienie, że Bóg jest zawsze obecny i zawsze zapewni nam to, czego potrzebujemy. Określenie „znużona dusza” odnosi się do osób wyczerpanych i zniechęconych; Bóg obiecuje nasycić je oraz dodać sił tym, którzy pogrążeni są w smutku i rozpaczy.

Zastosowanie w naszym życiu

Werset ten przypomina nam, że Bóg jest zawsze blisko, nawet w najciemniejszych chwilach naszego życia. Zapewnia nas, że jest gotów i zdolny do tego, by nas odnowić i pocieszyć, nawet gdy nasze serca wydają się złamane. Oznacza to, że niezależnie od tego, jak trudna jest nasza sytuacja, zawsze możemy mieć pewność, iż Bóg zapewni nam niezbędne wsparcie i pomoc.

Co więcej, werset ten wzywa nas do poszukiwania duchowego spełnienia, a nie powierzchownych, tymczasowych rozwiązań dla naszych znużonych dusz. Często próbujemy wypełnić tę pustkę osiągnięciami, pieniędzmi, relacjami czy też nadużywaniem alkoholu, narkotyków i innych środków odwracających uwagę. Jednakże werset ten przypomina nam, że tylko Bóg może nas prawdziwie nasycić i uzdrowić nasze serca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi PAN: Stańcie na drogach, spójrzcie i pytajcie o stare ścieżki, gdzie jest ta dobra droga – i idźcie nią, a znajdziecie odpoczynek dla waszej duszy. Lecz powiedzieli: Nie pójdziemy.
>
> *— Jeremiasza 6:16*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: dusza, dobroć, odpoczynek

Interpretacja:
W Księdze *Jeremiasza* odnajdujemy liczne proroctwa i nauki, które wciąż wywierają głęboki wpływ na nasze codzienne życie. Jednym z najważniejszych wersetów jest fragment z Księgi *Jeremiasza 6:16*, w którym Bóg wzywa nas, byśmy się zatrzymali i zastanowili nad obraną drogą.

Wezwanie do szukania dawnych ścieżek

W tym biblijnym fragmencie Pan wzywa nas, byśmy stanęli na rozstajach, szukali dawnych ścieżek i pytali o nie, odnaleźli właściwą drogę oraz zaznali ukojenia dla naszych dusz. Jest to zaproszenie do refleksji nad własnym życiem i podjętymi decyzjami, do czerpania z mądrości i doświadczenia naszych przodków oraz do odnalezienia sposobu życia zgodnego z Bożym zamysłem.

Odpowiedź ludzkości

Mimo tego pełnego miłości wezwania, odpowiedź ludzkości pozostaje niezmienna: „Nie pójdziemy tą drogą”. Często opieramy się zmianom w naszym postępowaniu i sposobie myślenia, woląc podążać własną ścieżką. Trudno nam przyjąć do wiadomości, że nasz styl życia może być błędny i że konieczna jest zmiana.

Poszukiwanie właściwej drogi

Jeśli szczerze poszukujemy właściwej drogi, potrzebujemy pokory i gotowości do przyjęcia zmian, do których wzywa nas Bóg. Możemy szukać wskazówek u naszych duszpasterzy i duchowych przewodników, zgłębiać Pismo Święte oraz modlić się o Boże prowadzenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tylko uważajcie pilnie, by zachować przykazanie i prawo, które nakazał wam Mojżesz, sługa PANA – abyście miłowali PANA, swojego Boga, kroczyli wszystkimi jego drogami, zachowywali jego przykazania, lgnęli do niego i służyli mu z całego swego serca i z całej swej duszy.

> — *Jozuego 22:5*

Książka: Stary Testament / Jozuego
Tematy: dusza, serce, prawo, służba

Interpretacja:
Jozuego 22:5 to niezwykle ważny i znaczący werset biblijny; podkreśla on wagę przestrzegania przykazań i prawa, które *Mojżesz*, sługa Pana, przekazał ludowi Izraela. Bóg zawsze szukał ludzi wiernych, którzy kroczą Jego drogami i zachowują Jego przykazania. Werset ten przypomina nam o konieczności wypełniania Bożej woli, co jest wyrazem naszej miłości do *Stwórcy*.

Miłuj Pana, Boga swego

Werset ten przypomina, że musimy miłować Boga nade wszystko. Jak jednak możemy okazywać tę miłość? Przede wszystkim poprzez miłowanie Boga i przestrzeganie Jego przykazań. W Biblii znajdujemy wiele fragmentów wzywających do miłowania bliźniego jak siebie samego – na przykład w Ewangelii *Mateusza 22:37–4*0 – musimy jednak pamiętać również o miłowaniu naszego Stwórcy całym sercem i całą duszą.

Krocz wszystkimi Jego drogami

Musimy pamiętać, że nasza droga powinna być drogą Bożą, a nie naszą własną. *Przysłów 3:5–6* zachęca nas, byśmy ufali Panu całym sercem i nie polegali na własnym rozumie. Aby kroczyć Jego drogami, musimy przestrzegać Bożych nauk i zasad zawartych w Biblii.

Przestrzegaj Bożych przykazań

Posłuszeństwo Bożym przykazaniom jest sposobem na okazanie Mu miłości. Jednym z najważniejszych i najbardziej fundamentalnych przykazań jest: *„Nie będziesz miał innych bogów przede mną” (Wyjścia 20:3)*. Przestrzegając tego przykazania, stawiamy Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu. Biblia zawiera wiele innych przykazań, do których przestrzegania jesteśmy wezwani, a wszystkie one prowadzą nas ku życiu pełnemu

miłości i sprawiedliwości.

Służ Bogu całym sercem i całą duszą

Służba Bogu powinna być priorytetem naszego życia. Musimy zrozumieć, że wszystko, co posiadamy, i to, kim jesteśmy, pochodzi od Niego. On zasługuje na naszą wdzięczność, miłość i służbę. W Ewangelii *Jana 12:26 Jezus* przypomina nam, że jeśli ktoś chce za Nim podążać, musi być gotów Mu służyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto idę dziś drogą całej ziemi; poznajcie więc z całego swojego serca i całą swoją duszą, że nie zawiodło żadne słowo ze wszystkich dobrych słów, które mówił o was PAN, wasz Bóg; wszystkie wam się wypełniły, a nie zawiodło żadne słowo.
>
> — *Jozuego 23:14*

Książka: Stary Testament / Jozuego
Tematy: dusza, śmierć, serce, obietnice, niezawodność

Interpretacja:
Werset *Jozuego 23:14* mówi o Bożej wierności w spełnianiu wszelkich obietnic i udzielaniu błogosławieństw Jego ludowi. Fragment ten stanowi część pożegnalnej mowy *Jozuego,* wygłoszonej do pokoleń Izraela tuż przed jego śmiercią. W swoim przemówieniu Jozue zachęca lud, by nadal miłował Boga i Mu służył, pamiętając o wszystkich dobrodziejstwach, jakimi Bóg obdarzył ich na przestrzeni dziejów.

Boża wierność w naszym życiu

Werset ten przypomina nam o Bożej wierności obecnej również w naszym życiu. Często popadamy w zniechęcenie, gdy napotykamy trudności lub gdy sprawy nie układają się po naszej myśli. Jozue przypomina nam jednak, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i że żadne z Jego błogosławieństw nie pozostanie niespełnione. Możemy trzymać się tej prawdy, stawiając czoła próbom i trudom codzienności.

Potrzeba dostrzegania Bożych błogosławieństw

W tym wersecie Jozue wzywa również lud do dostrzegania wszelkich błogosławieństw, jakimi Bóg nas obdarzył. Dostrzeganie tych darów to sposób na wyrażenie Mu wdzięczności i pamiętanie o Jego wierności. Pomaga nam to również patrzeć na życie z optymizmem i doceniać to, co posiadamy. Musimy pamiętać, że wszystko, co mamy, pochodzi od Boga, i powinniśmy być za to wdzięczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli jednak stamtąd będziesz szukać PANA, swego Boga, wtedy znajdziesz go, jeśli będziesz go szukał całym swym sercem i całą swą duszą.
>
> *— Powtórzonego 4:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: dusza, Bog, nagroda

Interpretacja:
W *Powtórzonego 4:29 Mojżesz* zwraca się do ludu Izraela, mówiąc, że jeśli kiedykolwiek znajdą się na wygnaniu i będą szukać swojego Boga całym sercem, to Go odnajdą. Starożytne księgi biblijne pełne są opowieści o Izraelitach przebywających na wygnaniu i

próbujących odnaleźć właściwą drogę. W Księdze Powtórzonego Prawa Mojżesz mówi o konsekwencjach i karach za nieprzestrzeganie Bożych przykazań, a jednocześnie daje nadzieję.

Werset ten uczy nas, że Bóg jest zawsze dostępny; musimy jedynie szukać Go całym sercem. Czasami możemy czuć się przytłoczeni problemami i oddaleni od Boga, lecz jeśli zatrzymamy się na chwilę refleksji i szczerze zbadamy swoje serca, odnajdziemy naszego Boga. Warto zauważyć, że Mojżesz wyraźnie mówi o konieczności szukania Boga *„całym sercem”* i *„całą duszą”*. Sformułowanie to wskazuje nie tylko na intensywność i szczerość poszukiwań, ale także podkreśla potrzebę głębokiego i gruntownego ich przeprowadzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ocal, PANIE, moją duszę od warg kłamliwych i od zdradliwego języka.
>
> *— Psalmów 120:2*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: dusza, kłamstwo, Odkupiciel, głoszenie

Interpretacja:
Psalmów 120:2 zawiera modlitwę, w której psalmista prosi Boga o ocalenie swojej duszy przed kłamliwymi wargami i zdradliwym językiem. Znaczenie tego wersetu polega na tym, że ukazuje on, iż fałsz i podstęp mogą zagrażać naszej duszy; dlatego musimy modlić się o Bożą pomoc, by uchroniła nas przed tymi złymi skłonnościami.

Warto przy tym zrozumieć, że kłamstwo i podstęp wpływają nie tylko na wizerunek, jaki prezentujemy innym, ale także na nasze życie duchowe. Droga, którą Bóg wyznaczył nam w Piśmie Świętym, wymaga uczciwości i wierności – zarówno w słowach, jak i w czynach. Modlitwa psalmisty jest zatem wyrazem gorliwości i oddania Bożym wartościom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czemu się smucisz, moja duszo, i czemu się we mnie trwożysz? Zaufaj Bogu, bo jeszcze będę go wysławiał, gdyż on jest zbawieniem mego oblicza i moim Bogiem.
>
> *— Psalmów 42:11*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: dusza, nadzieja, chwala, adoracja

Interpretacja:
W 11. wersecie Psalmu 42 psalmista zwraca się do samego siebie, pytając, dlaczego odczuwa tak wielki smutek i przygnębienie. Wie, że Bóg jest jego zbawieniem i jego Bogiem, a jednak jego dusza pogrążona jest w smutku i udręce. Choć w danej chwili może sobie tego nie uświadamiać, psalmista mocno trzyma się głębokiej prawdy: *Bóg jest zawsze blisko, nawet pośród smutku i życiowych burz*.

Słowo *„nadzieja”* ma w tym wersecie szczególne znaczenie. Psalmista nie prosi Boga o uwolnienie z obecnej sytuacji ani o spełnienie każdego jego życzenia; prosi raczej, by Bóg go podtrzymał i pomógł mu przetrwać próbę. Przywołuje na pamięć Bożą wierność okazaną w przeszłości i jest pewien, że Bóg pozostanie wierny również w przyszłości.

Gdy czujemy się przytłoczeni lub zniechęceni, *Psalm 42,11* przypomina nam, że nie jesteśmy sami. Psalmista doświadczał tych samych uczuć co my, a jednak pokładał nadzieję w Bogu. Gdy następnym razem ogarnie nas smutek lub niepokój, naśladujmy przykład psalmisty: skupiajmy się na Bożej wierności z przeszłości i ufajmy Mu – On bowiem pomoże nam przejść przez wszelkie próby, jakie nas czekają.

Werset ten stanowi kolejne potwierdzenie, że trudne chwile są nie tylko przejściowe, ale i konieczne. Przypomina nam, że smutek, niepokój i rozpacz to emocje, których każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia, i że musimy pamiętać: *Bóg jest zawsze obecny, oferując nam siłę i nadzieję*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Boże, ty jesteś moim Bogiem, od rana cię szukam; pragnie ciebie moja dusza, tęskni do ciebie moje ciało w ziemi suchej i spragnionej, w której nie ma wody.
>
> *— Psalmów 63:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: dusza, ciało, szukac, adoracja

Interpretacja:
Psalmów 63:1 jest wezwaniem do szukania Boga. Psalmista wyraża pragnienie szukania Boga każdego ranka, okazując w ten sposób oddanie i determinację w dążeniu do Jego obecności. To pragnienie odzwierciedla fundamentalną potrzebę Boga w życiu – chęć odnalezienia Go w najtrudniejszych chwilach oraz tęsknotę za więzią z Nim.

Pragnienie Boga w naszych duszach

Werset ten wyraża poczucie pragnienia. Psalmista mówi o pragnieniu, jakie jego dusza odczuwa względem Boga, przebywając w miejscu suchym i pozbawionym życia. Pragnienie to symbolizuje głęboką tęsknotę za społecznością z Bogiem i Jego obecnością. Brak wody w spieczonej ziemi obrazuje brak życia, wskazując, że bez Boga życie jest pozbawione sensu i celu.

Odnajdywanie nadziei w Bogu

Psalmów 63:1 ukazuje również, jak ważne jest pokładanie nadziei w Bogu. W najcięższych chwilach – gdy brakuje wody, a wszystko wydaje się stracone – psalmista szuka Boga, mając nadzieję na znalezienie ulgi i pocieszenia. Nadzieja ta przypomina nam, że Bóg jest schronieniem, do którego możemy się zwrócić w czasie utrapienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*